

hensyn til prioriteringen af politiets opgaver i politikredsen.

Herudover skal nævnene virke for, at der gives befolkningen i politikredsen almindelig information om politiets virksomhed. Nævnene skal dels holde befolkningen i politikredsen orienteret om arbejdet i nævnene, dels tage initiativet til og sikre, at befolkningen på forskellig måde holdes orienteret om politiets virksomhed. Orienteringen bør f. eks. omfatte oplysninger om de opgaver, der påhviler politiet, og om de almindelige retningslinier, der følges af politiet, herunder oplysninger om politiets retsstilling. Med henblik på at udbygge samarbejdet mellem befolkningen og politiet er det ønskeligt, at befolkningen udover at opnå større forståelse og viden om politiets virksomhed i højere grad bliver bekendt med de problemer, politiet står overfor, og de grundliggende årsager hertil. Der vil antagelig kunne opnås en væsentlig lettelse for politiet med hensyn til f. eks. bekæmpelse af tyverier, hvis den enkelte borger og offentlige og private institutioner og virksomheder i højere grad var opmærksom på mulighederne for og værdien af forskellige beskyttelsesforanstaltninger. På dette område kan lokalnævnene således blive et værdifuldt led på lokalt plan i det arbejde, der udføres f. eks. af Det kriminalpræventive Råd eller Rådet for større Færdselsikkerhed.

For at nævnene kan opfylde deres formål er det samtidig bestemt, at politimesteren (politidirektøren) skal holde nævnet underrettet om spørgsmål af almindelig karakter vedrørende politiets virksomhed i kredsen og politikredsens organisation. Efter forslaget skal politimesteren (politidirektøren) endvidere, hvis et medlem fremsætter ønske herom, give nævnet oplysning om andre spørgsmål vedrørende politiets virksomhed og politikredsens organisation. Endelig kan alle spørgsmål af fælles interesse for politiet og kommunalbestyrelserne i politikredsen tages op til drøftelse i nævnet. Om begrundelsen for dette forslag henvises der til s. 35-36 i strukturudvalgets indstilling. Nærmere regler om nævnenes virksomhed fastsættes af justitsministeren.

Efter lovforslaget overlades det endvidere til lokalnævnene at bestemme, hvorledes klager over *politipersonalets adfærd* i tjenestens skil undersøges. De nærmere regler herom findes i lovforslagets § 115 a, stk. 6 og 7, og kapitel 93 b, der svarer til punkterne 8 og 16-26 i strukturudvalgets forslag.

Spørgsmålet om ændring af reglerne for behandlingen af klagesager mod politiet har i de senere år været behandlet i flere udvalg.

I oktober 1968 afgav justitsministeriets udvalg vedrørende undersøgelser mod personer ansat i poli-

tiets tjeneste (politiauditørudvalget) betænkning nr. 507/1968. Der var i udvalget enighed om, at den gældende ordning med hensyn til behandlingen af klagesager mod politiet i det store og hele må siges at have fungeret tilfredsstillende. Udvalget fandt heller ikke i det omfangsrige materiale fra udland og indland tegn på, at den gældende ordning objektivt set er mindre betryggende end de i udlandet gældende ordninger, eller at ordningen i konkrete sager har været misbrugt eller i øvrigt ført til uheldige resultater. Der kunne ikke i udvalget opnås enighed om, hvorvidt der burde indføres en særlig klageordning, eller i bekræftende fald om, hvilken ordning der måtte foretrækkes. Af synspunkterne i udvalget kan det nævnes, at et mindretal anbefalede nedsættelse af et centralt klageudvalg til undersøgelse af visse nærmere angivne klager over politifolk. Et andet mindretal ville fraråde oprettelsen af et sådant klageudvalg, men ville ikke modsætte sig indførelsen af en auditørordning. Endelig fandt et tredje mindretal ikke tilstrækkeligt grundlag for at foretage radikale ændringer af de nuværende former for undersøgelser af klager mod politifolk.

Udvalget foreslog, at spørgsmålet om opretholdelse eller udvidelse af adgangen til foretagelse af indenretlige undersøgelser i anledning af klager over politifolk blev henskudt til behandling i en bredere retsplejemæssig sammenhæng i justitsministeriets udvalg vedrørende retsplejelovens 4. bog, 2. og 3. afsnit (strafferetsplejeudvalget).

Justitsministeriet anmodede herefter i januar 1969 strafferetsplejeudvalget om en udtalelse i anledning af det af politiauditørudvalget anførte om indenretlige undersøgelser vedrørende klager over politiet.

Strafferetsplejeudvalget afgav den 2. april 1970 en særudtalelse vedrørende undersøgelser mod personer ansat i politiets tjeneste. Udtalelsen er medtaget i udvalgets betænkning nr. 622/1971 om efterforskning i straffesager m. v., jfr. betænkningen s. 26-31, 35-36 og 47-49.

Udvalget fandt, at behovet for kontrol navnlig er til stede med hensyn til de funktioner, hvor politiet er beføjet til at anvende magt over for borgerne. Udvalget foreslog, at der indføres et nyt kapitel i retsplejeloven, der handler om klager over myndighedsmisbrug fra politiets side i forbindelse med straffesager. Undersøgelsen af sådanne klager foreslog man henlagt til den underret, der behandler eller vil komme til at behandle straffesagen. Udvalget foreslog endvidere, at politiet og anklagemyndigheden får adgang til at forlange et offentligt retsmøde afholdt for at få belyst omstændigheder i forbindelse med politiets virksomhed. Det er udvalgets